

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет іноземної філології
Кафедра романо-германської філології
Кафедра практики англійської мови
ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра іноземних мов

ФІЛОЛОГІЧНІ ВИТОКИ

Матеріали
IV Всеукраїнської заочної студентської науково-практичної конференції
«Актуальні проблеми сучасної іноземної філології»
17 квітня 2016

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет іноземної філології
Кафедра романо-германської філології
Кафедра практики англійської мови
ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра іноземних мов

ФІЛОЛОГІЧНІ ВИТОКИ

Матеріали

IV Всеукраїнської заочної студентської науково-практичної конференції
«Актуальні проблеми сучасної іноземної філології»

Рівне – 2016

ББК 80
Ф 54
УДК 80

Філологічні витоки: Матеріали IV Всеукраїнської заочної студентської науково-практичної конференції «Актуальні проблеми сучасної іноземної філології» (17 квітня 2016 р.). – Рівне: РДГУ, 2016. – 244 с.

Редакційна колегія:

Михальчук Н.О., доктор психологічних наук, завідувач кафедри практики англійської мови, РДГУ;

Мартинюк А.П., кандидат педагогічних наук, доцент, в.о. завідувача кафедри іноземних мов, ЛНТУ;

Воробйова І.А., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри романо-германської філології, РДГУ.

Рецензент:

Воробйова Л.М., кандидат філологічних наук, професор кафедри теорії літератури та славістики РДГУ.

Упорядник випуску:

Воробйова І.А., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри романо-германської філології, РДГУ.

4. Lewycka Maryna. A Short History of Tractors in Ukrainian / M.Lewycka. – London : Viking, 2005. – 336 p.
5. <http://www.aej.org.ua/History/1044.html>

Науковий керівник: канд. пед. н., доц. кафедри практики англійської мови РДГУ Ветрова І.М.

Соцький О.І.
Рівненський державний гуманітарний університет
Рівне

ОНОМАСТИКА ТВОРУ «ПІСНЯ ЛЬОДУ Й ПОЛУМ'Я» ДЖОРДЖА МАРТІНА

Джордж Мартін – сучасний американський письменник-фантаст, сценарист, продюсер і редактор, лауреат багатьох літературних премій. У 1970-1980-ті роки здобув популярність завдяки оповіданням і повістям в жанрі наукової фантастики, літератури жахів і фентезі. У 1991 році Дж.Мартін почав роботу над багатотомною сагою в жанрі фентезі – циклом романів «Пісня льоду і полум'я». Паралельно із роботою над сагою, письменник продовжував працювати на телебаченні, тому писав першу книгу уривками, у вільний від основної роботи час. Перший роман циклу «Гра престолів» вийшов в 1996 році. Також він екранізований компанією НВО у вигляді дуже популярного телесеріалу «Гра престолів». Ці книги дали підстави літературним критикам називати Дж.Мартіна «американським Толкіном». У 2011 році журнал «*Time*» включив Джорджа Мартіна до свого списку найвпливовіших людей у світі [7].

Однією із головних сюжетних ліній епопеї є боротьба знатних родів за Залізний Трон Вестерос, тобто за титул короля і владу над усією державою. В різних главах саги події представлені з точки зору різних персонажів з ворогуючих угруповань. Основні учасниками протистояння є три могутніх сімейства – Старки, Баратеони і Ланністери – та дівчина Дейенеріс з роду Таргарієнів. Проте існує безліч сил, що так чи інакше втягнуто у конфлікт [3].

Дж.Мартін створює широкомасштабне оповідання, що описує загибель середньовічного феодального суспільства під тиском внутрішніх протиріч, звертаючи особливу увагу на соціальні взаємини всередині дворянських домів. Велика кількість персонажів у творах обумовила таку ж велику кількість власних назв (антропонімів), які автор вводить у розповідь.

Власні назви давно привертати увагу вчених. Питаннями ономастики займалися такі науковці як В.С.Виноградов, І.М.Железняк, О.В.Суперанська, В.А.Ніконов та ін. Виникнення, історію, перетворення, поширення, призначення онімів вивчають історики, літературознавці, психологи, етнографи, географи, але більше за всіх – мовознавці.

Мета статті полягає у дослідженні функціонування власних назв у дискурсі циклу «Пісня льоду та полум'я» Джорджа Мартіна; аналізі антропонімічних моделей, що були створені, модифіковані та інтегровані автором у текст.

Власні назви – це одиниці мови й мовлення, що слугують для конкретного називання окремих предметів дійсності, та які, внаслідок такої спеціалізації, виробили деякі особливості в значенні, граматичному оформленні і функціонуванні. Призначення власного імені – назвати певний предмет, співвідносячи його з класом однотипних або споріднених предметів. Власні імена по відношенню до предмету найчастіше носять випадковий характер. Вони називають предмет, не описуючи його. До власних імен належать особисті імена, імена по-батькові, прізвища, прізвиська людей, клички тварин, назви міст, річок, морів, стихійних лих, небесних тіл, дитячі дражнилки та ін. [1].

Слід зазначати, що у мовознавстві виділяється особливий розділ для вивчення власних назв – ономастика (грец. *onomastice* – «мистецтво давати імена»; *onomastikos* – «відноситься до імені»), що займається вивченням власних назв. Ономастикою називається й сукупність усіх власних назв. Як лінгвістична наука ономастика займається вивченням їх функціональної специфіки, виникнення, розвитку, їх зв'язку з усіма рівнями (або ярусами) мови, теоретичним і

практичним значенням самої ономастичної науки, а також її зв'язків з іншими науками. Ономастика вивчає основні закономірності історії, розвитку та функціонування власних назв [4, АА].

О.В.Суперанська відносить вивчення власних імен в художній літературі до числа найбільш актуальних питань в ономастиці, оскільки вони несуть певне стилістичне навантаження, є невід'ємними елементами форми художнього твору, одним зі складників стилю письменника, одним із засобів, що створюють художній твір і образ [4, 30].

Для конкретизації вищевикладеного матеріалу наводимо список груп власних імен, що є предметом вивчення ономастики:

- антропоніми (прізвища, прізвиська, псевдоніми та аноніми, криптоніми, астроніми),
- топоніми (гідроніми, ороніми, а також антропотопоніми),
- зооніми, фітоніми,
- космоніми,
- хрононіми, та ін. [6].

У контексті нашого дослідження ми звернули особливу увагу на антропоніми, оскільки це та група власних назв, яка має найбільше смислове й емоційне навантаження.

Безперечно, назви особистостей (антропоніми) посідають одне з найбільш значних місць в фонових знаннях носіїв мови і культури. Наприклад, американському читачеві добре відомі імена історичних діячів (іноді малозначних, але чимось примітних) та пов'язані з ними конотації. Так, американцеві не треба пояснювати, хто такий Пітер Стайвезант (*Peter Stuyvesant*), в яку епоху він жив і які історичні події пов'язані з його ім'ям. Тому в оповіданні Вашингтона Ірвінга «Ріп Ван Вінкль» («*Rip Van Winkle*») його ім'я дається як добре відоме.

Автори художніх творів почасти вживають імена історичних особистостей для створення історичного фону твору, для встановлення причинно-наслідкових або тимчасових зв'язків між ними і подіями, описаними в творі. Наприклад: «... *during King Phillip's War*» (N.Hawthorne) – «... під час війни з королем Філіпом» (мається на увазі війна поселенців Нової Англії з індіанцями в 1675-676 рр.; королем Філіпом поселенці називали вождя індіанців Мітакома, який очолював повстання об'єднаних індіанських племен).

Герої художніх творів нерідко порівнюються з історичними особистостями, з міфологічними і біблійними персонажами або з героями інших творів, що допомагає автору розкрити характер свого героя, не вдаючись до великих описів [5].

Особливе місце власні імена посідають у творах жанру «фентезі». Створюючи свої твори, письменник, перш за все, створює новий світ, відмінний від нашого, в якому будуть діяти його герої. А відтак, імена також виконують текстоутворюючу та смислоутворюючу функції, адже, за задумом автора, несуть особливе смислове навантаження, додають фарб образу героя, підкреслюють ті чи інші риси його характеру, зовнішності або ж походження. Зазвичай, у творах фентезі імена персонажів достатньо промовисті. Окрім того, особливістю художньої ономастики твору фентезі є те, що оніми тут почасти створені автором твору, тобто є оказіональними.

Часто для створення свого всесвіту письменники жанру фентезі використовують історично віддалений період часу, в основному в якості моделі виступає кельтська цивілізація і Середньовічна Європа. У творах такого жанру письменник володіє більшою свободою в створенні власних назв персонажів на відміну від творів інших жанрів, іншими словами він може використовувати прийоми, неприпустимі, наприклад, в творах реалізму.

Існують певні підходи до класифікації антропонімічних моделей. Для аналізу виявлених нами онімів у романі Дж.Мартіна за основу ми вирішили взяти антропонімічні моделі О.О.Новичкова, додавши деякі аспекти:

1. Антропонімічна модель знаті:
  - а) меліоративи (характер позитивної оцінки);
  - б) пейоративи (характер негативної, часто іронічної оцінки);

2. Антропонімічні моделі недворянського походження більшості населення Вестероса:

- а) немотивовані імена, побудовані відповідно до фонетичних законів англійської мови;
- б) імена, утворені зі словникових англійських особистих імен;
- в) прізвиська;

3. Антропонімічна модель народу дотракійців.

4. Антропонімічна модель духовенства і вчених.

5. Антропонімічні моделі кланів Місячних гір [2, 13-14].

Аналіз оригінального тексту епопеї «Пісні льоду та полум'я» Дж.Мартіна дозволяє нам класифікувати наявні у тексті антропоніми відповідно до запропонованих вище моделей:

1. Антропонімічна модель знаті.

а) *Sir Jaime Lannister – Lord Commander of the Kingsguard, Tywin Lannister – Lord of Casterly Rock, Theon Greyjoy – the Prince of Winterfell, Lord of the Iron Islands, Cersei Lannister – Light of the West.*

Як бачимо, автор використовує певну формулу для створення таких індивідуальних імен, яку можна записати наступним чином: «ім'я – прізвище – титул або назва дому, до якого належить персонаж».

б) *Petyr Baelish the Littlefinger, Tyrion Lannister the Imp.*

Незважаючи на те, що ці персонажі належать до знатних родів, автор з легкістю нівелює цей факт і, даючи цим героям подібне ім'я, допомагає створити в уяві читача необхідний образ.

Аналіз онімів цієї підгрупи дозволяє описати їх за такою формулою: «ім'я – прізвище – прізвисько».

2. Антропонімічні моделі персонажів недворянського походження.

а) *Grenn, Grubbs, Hake;*

б) *Stiv, Kyra, Joseth, Jeremy;*

в) *Toad, Stone Head;*

3. Антропонімічна модель народу дотракійців.

Jhaqo, Moro, Drogo, Aggo, Irri.

Як показує наше дослідження, власні назви, що входять до цієї моделі, є немотивованими, проте тенденція до їх створення така: *переважно двохскладові + «о» в кінці у чоловіків, «і» – у жінок.*

4. Антропонімічна модель духовенства і вчених.

Кожен вчений або кожна духовна особа у творі втрачає своє прізвище, коли отримує певний титул септона: *Septon Bennet, Septon Chayle, Septor Lucos.* Якщо ж персонаж має певні наукові здібності, то він має можливість стати мейстром. Наприклад, *Grand Maester Aethelmure, Maester Cerrick, Maester Frenken.*

5. Антропонімічні моделі кланів Місячних гір.

Gunthor son of Gurn, Timett, son of Timett, Chella daughter of Cheyk

Проаналізувавши цю антропонімічну модель, можна запропонувати таку формулу утворення онімів: «ім'я – ступінь родинного зв'язку – патронім».

Отже, резюмуючи вище сказане, можна сказати, що власні назви – це категорія індивідуальності, своєрідності, неповторності у часі та просторі, це частина лексики, що дає змогу автору відчутно передати характер персонажа та створити потрібний образ в уяві читача. Використовуючи різні антропонімічні моделі Джорджу Мартіну вдалось не лише зробити свій твір максимально деталізованим, а й вміло передати відтінки, налаштувати читача на те чи інше сприйняття персонажів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Введенская Л. А. От собственных имен к нарицательным: Кн. для уч-ся / Л.А.Введенская, Н.П.Колесников. – М.: Просвещение, 1989. – 143 с.

2. Новичков А.А. Ономастическое пространство англоязычных произведений фэнтези и способы его передачи на русский язык: автореф. дис. ... канд. филол. наук: 10.02.20 / А.А.Новичков. – Северодвинск, 2013. – 23 с.
3. Плясовских М. Мартин Джордж Рэймонд Ричард [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http://megabook.ru/article/Мартин Джордж Рэймонд Ричард](http://megabook.ru/article/Мартин_Джордж_Рэймонд_Ричард)
4. Суперанская А.В. Общая теория имени собственного / А.В.Суперанская. – М.: Наука, 1973. – 366 с.
5. Томахин Г. Д. Реалии-американизмы: пособие по страноведению / Г.Д.Томахин. – М.: Высшая школа, 1988. – 239 с.
6. <http://uk.wikipedia.org/wiki/Антропоним>
7. http://uk.wikipedia.org/wiki/Мартин,_Джордж_Рэймонд_Ричард

Науковий керівник: канд. пед. н., доц. кафедри романо-германської філології РДГУ Воробйова І.А.

Таборовець Я. С.
Рівненський державний гуманітарний університет
Рівне

ЛЕКСИЧНІ ТРУДНОЩІ ПЕРЕКЛАДУ ДЕТЕКТИВНОЇ ПРОЗИ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ ДЕНА БРАУНА «ANGELS AND DEMONS»)

Детективна проза ХХІ століття, далеко відійшла від канонів класичного детективу. Роман Дена Брауна «Янголи та Демони» не є виключенням. Твір сучасного американського письменника – це своєрідний літературний «мікс», в якому поєднуються жанрові ознаки детективу, конспірологічного, інтелектуального, пригодницького роману, квестового трилеру, роману-музею. Кожний із зазначених жанрів має свої мовностильові особливості організації тексту. Зв'язку з цим у перекладачів виникає ціла низка додаткових труднощів пов'язаних з підбором лексики, фразеології, стилістичних одиниць. Ми вважаємо за необхідне зосередити свою увагу саме на лексичних труднощах адже для створення ідентичного художнього і емоційного враження від перекладу перекладач, в першу чергу, повинен знайти найкращі мовні засоби.

Багато дослідників, як вітчизняних, так і закордонних, фокусували свою увагу на проблемі адекватного підбору лексики в англomовному перекладі. Теоретична сторона питання представлена роботами Р.Зорівчак, В.Коптілова, А.Федорова, Т.Казакової, Ю.Солодуба, В.Виноградова. Практичні поради із масою прикладів знаходимо в роботах болгарина С.Флоріна та росіянки Н.Галь. Не зважаючи на достатню кількість теоретичних досліджень та практичних порад, робота перекладача безпосередньо з текстом оригіналу, в кожному окремому випадку – це нові складнощі.

Чи не найнебезпечнішим «підводним каменем», з яким доводиться змагатись перекладачам, Р.Зорівчак називає реалії, адже вони «не дають перекладачеві надмірно захоплюватись, іти шляхом найменшого опору, нагадуючи йому, що перекладання – не лише творчість, а й напружений науковий пошук» [3, 43].

Реалій поділяються на побутові (житло, майно, одяг, взуття, їжа, напої, види діяльності, грошові одиниці, одиниці вимірювання, музикальні інструменти, народні танці та пісні, виконавці, народні святкування, звертання); етнографічні (етнічні та соціальні общини; їх представники, божества, казкові істоти, легендарні місця); реалії світу природи (тварини, рослини, ландшафт, пейзаж); реалії державно-адміністративного устрою і суспільного життя (адміністративні одиниці та державні інститути, громадські організації, партії, промислові та аграрні підприємства, військові та поліцейські підрозділи і чини, професії, титули, звання); ономастичні реалії (антропоніми, топоніми, імена літературних героїв, назви компаній, музеїв, театрів, ресторанів, магазинів, аеропортів) [2, 145-157].

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ФОНЕТИЧНА, ЛЕКСИЧНА ТА ГРАМАТИЧНА СИСТЕМИ МОВИ І МЕТОДИ ЇХ ДОСЛІДЖЕНЬ.....	4
<u>Андрейко М.А.</u> КЕПКУВАННЯ ЯК ОСНОВНИЙ ЗАСІБ ВИРАЖЕННЯ ВЕРБАЛЬНОЇ АГРЕСІЇ В ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ	4
<u>Андрощук І.П.</u> СТИЛИСТИЧЕСКОЕ ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ПРЕЦЕДЕНТНЫХ ВЫСКАЗЫВАНИЙ В ЗАГОЛОВКАХ ГАЗЕТНЫХ ТЕКСТОВ.....	7
<u>Васькіна Ю.В.</u> МЕТОДИ ДЕРИВАЦІЇ В АНГЛІЙСЬКІЙ АНТРОПОНІМЦІ.....	10
<u>Гембік Н.М.</u> ПРОБЛЕМА АКТУАЛІЗАЦІЇ МОВНИХ ЗАСОБІВ ФРАНЦУЗЬКИХ РЕКЛАМНИХ ТЕКСТІВ	13
<u>Глабець М.Ю.</u> ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ДОСЛІДЖЕНЬ ІНТЕНЦІЇ У КОМУНІКАТИВНО-ПРАГМАТИЧНІЙ ЛІНГВІСТИЧНІЙ ПАРАДИГМІ.....	15
<u>Городна Ю.І.</u> МЕТОНІМІЧНІ МОДЕЛІ НОМІНАЦІЇ ПРЕДМЕТІВ МАТЕРІАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛІЙСЬКОЇ, НІМЕЦЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ).....	19
<u>Гребенюк Ю.К.</u> ДО ПРОБЛЕМИ ДИФЕРЕНЦІАЦІЇ МОВНОЇ ТА КОНЦЕПТУАЛЬНОЇ КАРТИН СВІТУ	23
<u>Давидович Х.В.</u> ПОНЯТТЯ ЕМОЦІЙНОГО КОНЦЕПТУ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ.....	26
<u>Давидюк О.В.</u> РЕАЛІЇ ЯК ЗАСІБ ПЕРЕДАЧІ НАЦІОНАЛЬНОГО КОЛОРИТУ	30
<u>Доброчинська Л.С.</u> ПРАГМАТИЧНІ ФУНКЦІЇ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ В АМЕРИКАНСЬКИХ ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ТЕКСТАХ	34
<u>Кінашук А.В.</u> ТРАГЕДІЯ «РОМЕО ТА ДЖУЛЬЄТТА» В.ШЕКСПІРА: СПРОБА ГЕНДЕРНОГО АНАЛІЗУ	38
<u>Корзієнко Н.В.</u> ЕТИМОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ТОПОНІМІВ В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАРІАНТІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	44
<u>Лавренюк О.А.</u> СТРУКТУРНІ ОСОБЛИВОСТІ ТИПОВИХ АНГЛІЙСЬКИХ НАЗВ МУЗИЧНИХ ГУРТІВ ТА ВИКОНАВЦІВ.....	47
<u>Левик Ю.І.</u> ЕТНОКУЛЬТУРНИЙ ЗМІСТ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ СУЧАСНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ З АНІМАЛІСТИЧНИМ КОМПОНЕНТОМ.....	51
<u>Лялька О.</u> ОСОБЛИВОСТІ ВИРАЖЕННЯ КОНЦЕПТУ «СТРАХ» У РОМАНІ ТОМАСА ГАРРІСА «HANNIBAL RISING»	54
<u>Мулько Т.М.</u> ФРАЗЕОЛОГІЗМИ ЯК КОМПОНЕНТ ОБРАЗНОЇ СИСТЕМИ РОМАНУ АГАТИ КРІСТІ «THE MURDER OF ROGER ASKROYD»	58
<u>Осіпчук Т.А.</u> ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНЕ ПОЛЕ ДІЄСЛІВ РУХУ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ ..61	61
<u>Скрипка В.К.</u> ОСОБЕННОСТИ ПЕРЕВОДА ИМЕН СОБСТВЕННЫХ В АНГЛИЙСКОМ ХУДОЖЕСТВЕННОМ ТЕКСТЕ	64
<u>Собіпан Є.О.</u> АВТОРСЬКІ НОВОТВОРИ ЯК ЗАСІБ ВТІЛЕННЯ МІФОЛОГІЧНОЇ КАРТИНИ СВІТУ ДЖ. Р. Р. ТОЛКІНА	67

<u>Соботюк І.О.</u> ЛІНГВІСТИЧНІ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ КОНЦЕПТУ 'HOME' У РОМАНІ МАРИНИ ЛЕВИЦЬКОЇ «A SHORT HISTORY OF TRACTORS IN UKRAINIAN».....	71
<u>Соцький О.І.</u> ОНОМАСТИКА ТВОРУ «ПІСНЯ ЛЬОДУ Й ПОЛУМ'Я» ДЖОРДЖА МАРТІНА.....	75
<u>Таборовець Я.С.</u> ЛЕКСИЧНІ ТРУДНОЩІ ПЕРЕКЛАДУ ДЕТЕКТИВНОЇ ПРОЗИ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ ДЕНА БРАУНА «ANGELS AND DEMONS»).....	78
<u>Тарарук Д.П.</u> ПЕРЕКЛАДАЦЬКІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ЯК ОСВОЄННЯ МОВНОГО ПРОСТОРУ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ (на матеріалі роману Д.Д.Селінджера «The Catcher in the Rue» і російськомовного перекладу С. Махова та М. Нємцова).....	81
<u>Угринюк Р.В., Петрина Х.В.</u> ЛЕКСИЧНА СПОЛУЧУВАНІСТЬ ІМЕННИКІВ НА ПОЗНАЧЕННЯ ПОДЯКИ.....	87
<u>Філько Н.І.</u> КОМУНІКАТИВНО-ПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТ ІНАВГУРАЦІЙНИХ ПРОМОВ ПРЕЗИДЕНТІВ США.....	93
<u>Харечко А.В.</u> КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ НЕГАТИВНИХ ЕМОЦІЙ ЛЮДИНИ ЗАСОБАМИ ПАРЕМІЙ У СУЧАСНІЙ НІМЕЦЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ.....	98
<u>Шило О.О.</u> ФРАЗЕОЛОГІЧНІ ЗАСОБИ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ КОНЦЕПТУ «CONSCIENCE»..	103
<u>Шкабарова В.В.</u> АНГЛОМОВНИЙ МЕДИЧНИЙ ДИСКУРС ЯК ПРОБЛЕМА ПЕРЕКЛАДУ.....	108
СЕКЦІЯ 2. ІНШОМОВНА МІЖКУЛЬТУРНА КОМПЕТЕНЦІЯ В АСПЕКТІ СУЧАСНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ.	111
<u>Авдошина Г.А.</u> ФУНКЦІОНАЛЬНО-СЕМАНТИЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ АНГЛОМОВНИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ ЕМОЦІЙНО-ПОЧУТТЄВОЇ СФЕРИ ЛЮДИНИ.....	111
<u>Бакутіна П.В.</u> ПСЕВДОІНТЕРНАЦІОНАЛІЗМИ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ АНГЛОМОВНИХ ІНФОРМАЦІЙНО-ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ТЕКСТІВ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ.....	114
<u>Басовець І.М.</u> ВІДОБРАЖЕННЯ МОВНОЇ КАРТИНИ СВІТУ В ГЛОБАЛЬНІЙ МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ.....	117
<u>Горшкова О.П.</u> АНГЛОМОВНА МЕТАФОРІКА ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ.....	120
<u>Карпенко Г.О.</u> РОЗУМІННЯ СЕМАНТИЧНОЇ СТРУКТУРИ ТА МЕТАФОРИ У КОНОТАТИВНІЙ ЛІНГВІСТИЦІ.....	122
<u>Кликова Е.Д.</u> МЕТАФОРІКА АНГЛОМОВНИХ НАУКОВО-ТЕХНІЧНИХ ТЕКСТІВ.....	127
<u>Ковальова К.О.</u> ФЕНОМЕН «LIE» ЯК ЗАСІБ ВИКРИВЛЕННЯ РЕАЛЬНОСТІ.....	130
<u>Лазутчик М.П.</u> МОВНЕ ВИРАЖЕННЯ КОНЦЕПТУ «СТРАХ» НА МАТЕРІАЛІ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ ФРАНЦУЗЬКОЇ, АНГЛІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ (ПОРІВНЯЛЬНИЙ АСПЕКТ).....	133
<u>Михайлюкова Т.В.</u> МОВНА КАРТИНА СВІТУ ЯК ОСНОВНЕ ПОНЯТТЯ ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЇ.....	136
<u>Немеришина М.В.</u> КОНЦЕПТ «ДРУЖБА» В ФРАНЦУЗЬКІЙ, АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ (НА МАТЕРІАЛІ ПАРЕМІЙ).....	140

<u>Павлюк Б.А.</u> ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ ІНВЕКТИВ У РОЗМОВНОМУ ДИСКУРСІ ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ.....	144
<u>Пляшко О.В.</u> ЕВФЕМІЗМИ ЯК ЗАСІБ МАНІПУЛЮВАННЯ В МОВІ РЕКЛАМИ	147
<u>Рарок Ю.Р.</u> МОВНІ ОСОБЛИВОСТІ ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ У ФРАНКОМОВНИХ КРАЇНАХ: КАНАДІ, БЕЛЬГІЇ, ШВЕЙЦАРІЇ (НА ОСНОВІ ФОНЕТИЧНОЇ, ЛЕКСИЧНО ТА ГРАМАТИЧНОЇ СИСТЕМ МОВИ).....	151
<u>Сабанюк О.П.</u> КОНЦЕПТ ЯК КЛЮЧОВЕ ПОНЯТТЯ ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЇ. СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ВИВЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «КОНЦЕПТ»	155
<u>Садієва Г.А.</u> ОСОБЛИВОСТІ ТРАНСФОРМАЦІЙ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ ТЕКСТІВ ДІЛОВОГО СТИЛЮ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ УКРАЇНСЬКОЮ.....	160
<u>Слобожан Д.О.</u> СЕМАНІКА І СТРУКТУРА АНГЛОМОВНИХ ЖУРНАЛІСТСЬКИХ ТЕРМІНІВ	163
<u>Степанюк Ю.О.</u> ОСОБЛИВОСТІ ВІДТВОРЕННЯ ЕЛІПТИЧНИХ КОНСТРУКЦІЙ В УКРАЇНОМОВНОМУ ПЕРЕКЛАДІ РОМАНУ ДЖ. РОУЛІНГ «ГАРРІ ПОТТЕР І НАПІВКРОВНИЙ ПРИНЦ»	166
<u>Хлисту́н А.А.</u> АБРЕВІАТУРИ І СКОРОЧЕННЯ В АНГЛОМОВНИХ ІНФОРМАЦІЙНО-ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ТЕКСТАХ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇХ ПЕРЕКЛАДУ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ.....	172
СЕКЦІЯ 3. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВА.....	175
<u>Бокач М.В.</u> КАТЕГОРІЇ ПРОСТОРУ ТА ЧАСУ В ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧОМУ ДИСКУРСІ	175
<u>Головачик Т.О.</u> ОСОБЛИВОСТІ ПОЕТИКИ ГОТИЧНОГО У ЛІТЕРАТУРІ	177
<u>Івашкевич Е.Е.</u> THE AMPLIFICATION OF COLLOQUIAL AND EVERYDAY VOCABULARY IN THE TRANSLATION OF THE NOVEL «THE CATHER IN THE RYE» BY JEROME DAVID SALINGER	181
<u>Кир'янчук Т.Б.</u> ПОЕТИКА ХУДОЖНЬОГО ХРОНОТОПУ В РОМАНІ ДЖЕЙМСА ДЖОЙСА «УЛІС».....	185
<u>Козачук В.М.</u> ЕПІГРАФ ЯК СИЛЬНА ПОЗИЦІЯ (НА ПРИКЛАДІ ОПОВІДАНЬ Е.А.ПО)..	188
<u>Матчук А.Л., Вокальчук О.Є.</u> ФІЛОСОФІЯ Й ЕСТЕТИКА ПОСТМОДЕРНУ (НА МАТЕРІАЛІ ТВОРІВ КУРТА ВОННЕГУТА Й БЕРНАРА ВЕРБЕРА)	194
<u>Наумчук А.І.</u> ОСОБЛИВОСТІ СТРУКТУРНО-ОБРАЗНОЇ ПОБУДОВИ ІСТОРИЧНИХ РОМАНІВ МАРІО ВАРГАСА ЛЬОСИ.....	198
<u>Пономаренко І.</u> ОСОБЛИВОСТІ ПЕРСОНАЖНОГО СВІТУ РОМАНІВ Е.М. РЕМАРКА...	196
<u>Теребінська Т.В.</u> ХУДОЖНІЙ СВІТ РОМАНУ АЙРІС МЕРДОК «ПІД СІТКОЮ»	204
<u>Трубенюк Я.А., Шахновська І.І.</u> ТРУДНОЩІ ПЕРЕКЛАДУ ЗАСОБІВ ЕКСПРЕСІВНОСТІ В ХУДОЖНІЙ ЛІТЕРАТУРІ.....	209
<u>Шибко А.А., Галич О.А.</u> СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИЙ ОБРАЗ АНГЛІЇ У ТВОРАХ ЧАРЛЬЗА СНОУ («НАСТАВНИКИ», «КОРИДОРІ ВЛАДИ»).....	212
СЕКЦІЯ 4. НОВІТНІ МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ.....	214

<u>Войчук І.С.</u> РОЗВИТОК ІНШОМОВНИХ КОМУНІКАТИВНИХ УМІНЬ УЧНІВ У ПОЗАКЛАСНІЙ РОБОТІ	214
<u>Зелінська А.В.</u> ЧИТАННЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	216
<u>Козій В.В.</u> ВПРОВАДЖЕННЯ ІНТЕГРОВАНІХ УРОКІВ У НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	220
<u>Коханевич М.І.</u> МЕТОД ПОВНОЇ ФІЗИЧНОЇ РЕАКЦІЇ ЯК НОВИЙ ДІЯЛЬНІСНИЙ ПІДХІД У НАВЧАННІ ЛЕКСИКИ	223
<u>Маньковська О.Я.</u> ШЛЯХИ ФОРМУВАННЯ АУДИТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ В УЧНІВ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ ЗАСОБАМИ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.....	225
<u>Осипчук І.Л.</u> ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ЗА МЕТОДОМ ПРОЕКТІВ НА СТАРШОМУ СТУПЕНІ НАВЧАННЯ.....	229
<u>Старіцина А.О.</u> КРИТЕРІЇ ВІДБОРУ ТА ДЖЕРЕЛА АВТЕНТИЧНИХ І НАВЧАЛЬНИХ ПІСЕНЬ	235
<u>Степанець Н.В.</u> РОЗВИТОК ПІЗНАВАЛЬНОГО ІНТЕРЕСУ ПІДЛІТКІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	237
<u>Чертенко В.А.</u> ВИКОРИСТАННЯ ВІРШОВАНИХ ТВОРІВ ЯК ЗАСОБУ ФОРМУВАННЯ ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	240
<u>Шевчук О.В.</u> ФОРМУВАННЯ ВМІНЬ ТВОРЧОГО ПИСЬМА ЗАСОБАМИ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ НА СЕРЕДНЬОМУ ЕТАПІ НАВЧАННЯ.....	243

Наукове видання

ФІЛОЛОГІЧНІ ВИТОКИ

Матеріали IV Всеукраїнської
заочної студентської науково-практичної конференції
«Актуальні проблеми
сучасної іноземної філології»

Відповідальний за підготовку збірника до видання **Воробйова І.А.**

Комп'ютерна верстка **Воробйова І.А.**